

Η αγορά και η ανθρώπινη σωτηρία

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1fQyLo1>]

Αλήθεια αυτή τη σωτηρία τη σκεπτόμαστε όταν βρισκόμαστε στην αγορά, όταν βρισκόμαστε στα παζάρια και προσπαθούμε να πουλήσουμε ή να αγοράσουμε; Σκεπτόμαστε πόσο αναλώσιμα είναι τα υλικά αγαθά, τα προϊόντα διατροφής, ενδύσεως, υποδήσεως, γιατριάς από τις ασθένειές μας, αυξήσεως της κοσμικής μας γνώσεως; Και πόσο άφθαρτα και αιώνια είναι τα εμπορεύματα της τιμιότητας, της αγάπης, της συμπόνοιας, της φιλανθρωπίας, της προσευχητικής διαθέσεως, της αντιστάσεως στο ρεύμα της εποχής, της προσκολλησεως στις πατρώες παραδόσεις; Βλέπετε στις αγορές δεν αγοράζει κανείς μόνο ύλη, αγοράζει και πνεύμα. Και αυτό είναι είτε ζωοποιό είτε φθοροποιό. Πωλούνται ιδέες ξένες προς το χριστιανικό μας πιστεύω και δη το Ορθόδοξο, αφού οι αιρετικοί προβάλλουν τα δηλητηριώδη εμπορεύματά τους περιχυμένα με τη θανατηφόρα γλυκύτητα της προσποιητής ευγένειας και καλοσύνης. Το εμπόρευμα της σωτηρίας είναι το εμπόρευμα του πολύτιμου μαργαρίτη, του Χριστού μας. Αυτό το εμπόρευμα θέλει ψάξιμο. Δεν βρίσκεται εύκολα, γιατί κρύβεται, όπως τα μαργαριτάρια στα βάθη των ωκεανών. Όποιος θέλει να βρει και να αγοράσει δωρεάν μεν αλλά με προσωπικούς κόπους και κινδύνους τον πολύτιμο μαργαρίτη μπαίνει γυμνός στη θάλασσα και κάνει καταβύθιση. Και όποιος θέλει να βρει τον πολύτιμο μαργαρίτη, το Χριστό μας, πρέπει να κολυμβήσει γυμνός από χρήματα και περιουσίες σε αυτή τη ζωή και να κάνει καταβύθιση με την αρετή της υψοποιού ταπεινώσεως και της αλληλεγγύης. Η χαρά της ευρέσεως του πολύτιμου αυτού μαργαρίτη διώχνει κάθε θλίψη από τη ζωή μας και μας κάνει τόσο πλούσιους, όσο κανείς άλλος σε αυτή τη

ζωή.

Το καλό εμπόρευμα της σωτηρίας μας, το απέκτησαν οι Άγιοί μας. Πούλησαν και αγόρασαν. Πούλησαν αίματα, κόπους, κακοπάθειες, ιδρώτες, μαρτύρια. Και τι αγόρασαν; Αγόρασαν αιωνιότητα, αγόρασαν αγαλλίαση ατελεύτητη, για να υμνούν ακατάπαυστα μαζί με τους Αγίους Αγγέλους τον Κύριο της δόξης. Τι ωραία που τα αναφέρει το μαρτυρικό Τροπάριο του αΐχου: «Ω της καλής υμών πραγματείας Άγιοι! Ότι αίματα εδώκατε και ουρανούς εκληρονομήσατε και προσκαίρως πειρασθέντες αιωνίως αγάλλεσθε, όντως καλόν υμών το εμπόρευμα! Φθαρτά γαρ καταλιπόντες τα άφθαρτα απελάβετε και συν Αγγέλοις χορεύοντες υμνείτε απαύστως Τριάδα ομοούσιον».

Στην αγορά των συναναστροφών μας με τους άλλους πουλάμε και αγοράζουμε. Όποιος πουλάει λόγο Θεού και έμπρακτη αγάπη ωφελεί τους άλλους και ο ίδιος πιστώνεται με ουράνιο αντιμίσθιο. Και όποιος αγοράζει λόγο Θεού και παραδείγματα οσιακής βιοτής ωφελείται και αγοράζει Παράδεισο. Και όπως ένας πωλητής ζυγίζει πρώτα το εμπόρευμα και μετά το προσφέρει, έτσι και εμείς οφείλουμε πρώτα να ζυγίζουμε τα λόγια μας και μετά να τα προσφέρουμε στους άλλους. Ο λόγος μας να είναι πάντοτε «άλατι ηρτυμένος» (Κολοσ. δ΄ 6), για να ευφραίνει τους αγοραστές μας και να μας δείχνει πραγματικά παιδιά του Θεού μας.

Αυτό το σωτήριο εμπόρευμα είναι το ζητούμενο σε κάθε αγοραπωλησία Χριστιανού, κάθε πνευματικού ανθρώπου. Αυτό το εμπόρευμα μας παρώτρυνε να

πουλάμε και να αγοράζουμε στη ζωή μας και ο μακαριστός Γέροντάς μας Γαβριήλ, ο έμπορος των αρετών, ο ιδρυτής του Φιλανθρωπικού και Ιεραποστολικού Ομίλου «ο Απόστολος Βάρναβας», ο εμπνευστής και αυτού του παζαριού της αγάπης, όπου πωλητές και αγοραστές ωφελούν και ωφελούνται. Μας παρώτρυνε ο Γέροντας να πουλάμε και να αγοράζουμε όσο υπάρχει παζάρι, δηλαδή ζωή, γιατί με τη λήξη του δεν θα υπάρχει εμπόρευμα διαθέσιμο. Γι' αυτό, πριν λήξει το παζάρι της ζωής μας, ας βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον όσο μπορούμε περισσότερο και ας προσφέρουμε στο φιλόνθρωπο Θεό τα έργα της αγάπης μας σε αυτούς που βρίσκονται σε παροδική ή μόνιμη ένδεια. Ο Θεός δέχεται με ευχαρίστηση τις προσφορές μας ακόμη και για χάρη όσων δεν πρόλαβαν και έφυγαν, θα λέγαμε από τη ζωή αυτή, απροετοίμαστοι. Τις δέχεται τις προσφορές μας και τις λογαριάζει σαν πράξεις και προσφορές των αποθαμένων. Έτσι θέλει ο φιλόνθρωπος Κύριος, να Του ζητούν τα πλάσματά Του και να τους δίνει όσα είναι για τη σωτηρία τους. Και μάλιστα λυγίζει ολοκληρωτικά, όταν κάποιος δεν αγωνίζεται μόνο για τη δική του ψυχή, αλλά ενδιαφέρεται και για την ψυχή των κεκοιμημένων του. Στην περίπτωση αυτή ο άνθρωπος γίνεται μιμητής τού Θεού και τις δωρεές του για τους άλλους, και μάλιστα τους κεκοιμημένους, τις λογαριάζει σαν δωρεές δικές τους. Έτσι και εμείς οι ζωντανοί παίρνουμε το αντιμίσθιο της αγάπης μας και οι αποθαμένοι που προσδοκούν την ανάστασή τους, αναψύχονται και δέχονται το άμετρον έλεος του Κυρίου μας.

Έλεγε ο Γέροντας, ότι όπως ο έμπορος όταν πουλήσει το εμπόρευμά του επιστρέφει στο σπίτι του και κάνει απολογισμό κέρδους, έτσι και ο Χριστιανός, όταν τελειώσει την αγοροπωλησία της ημέρας, κλείνεται στο ταμείο του και σκέπτεται αν ευαρέστησε η όχι το Θεό με την εμπορική του δραστηριότητα της ημέρας. Και όπως ο ναυτικός έμπορος μέσα στο καράβι φοβάται την τρικυμία και το ναυάγιο, έτσι και ο Χριστιανός φοβάται την τρικυμία των ερχομένων παθών και το ναυάγιο των όσων μέχρι τότε έχει αγοράσει.

Μόνο όταν φθάσει κανείς στο λιμάνι της αιωνιότητος ηρεμεί και ησυχάζει. Εκεί οι άνθρωποι δεν τρέχουν και δεν εμπορεύονται, όπως στη ζωή αυτή, αφού το παζάρι γι' αυτούς έχει ήδη λήξει, αλλά αναπαύονται στον πλούτο των αρετών που απέκτησαν με την καλή αγοραπωλησία στον αγώνα τους εναντίον της αμαρτίας. Τότε μακαρίζεται εκείνος του οποίου ηπραμάτεια δεν χάθηκε στα θαλάσσια ναυάγια του μάταιου τούτου κόσμου. Μακάριος είναι εκείνος του οποίου το πλοίο δεν βυθίστηκε, αλλά αξιώθηκε να φθάσει με τηνπραμάτεια του στο αχείμαστο λιμάνι της χαράς του ουρανού.

Πουλούσε ο Γέροντας αγάπη και αγόραζε αγιότητα. Πουλούσε πρόσκαιρη κακοπάθεια και αγόραζε αιώνια ανάπαυση. Πουλούσε ψυχική ωφέλεια και αγόραζε Παράδεισο. Η μίμηση των κατορθωμάτων του για εμάς είναι αγορά ψυχωφελής. Η

αγορά της επικλήσεως του σεπτού του ονόματος για εμάς είναι αγορά ευλογίας. Ας αγοράζουμε, λοιπόν, και ας πουλάμε με τις ευχές του εμπόρευμα καλό ζώσης πίστεως, βεβαίας ελπίδος και ενεργού αγάπης και να είμαστε σίγουροι ότι θα αγοράσουμε την αιώνια κοντά του αναψυχή και ανάπαυση.